

Pri posudkoch pre inauguračné konania sa často stretávame so situáciou, že niektorá zo stránok hodnotenia uchádzača je takpovediac „silnejšia“, iná slabšia. Málokedy sa stane, že pedagogická, vedecká, odborná, ale aj organizačná či tvorivá stránka hodnotenej osobnosti sa vzájomne prepájajú, dopĺňajú porporčne a zmysluplne. A práve toto je – nielen podľa môjho najlepšieho vedomia a poznania aktivít inaugurantky, ale aj podľa priložených materiálov (o jej pedagogickej, pedagogicko-organizačnej, vedeckej, vedecko-organizačnej práci) - prípad doc. Kataríny Bednárovej.

Celkom iste sa pod komplexnosť jej záberu v slovenskej kultúre podpísalo aj žičlivé rodinné prostredie, štúdium prekladateľstva a tlmočníctva, tzv. redaktorsko-editorský postgraduál či roky pôsobenia vo vydavateľstve VEDA, kde prešla cestou od redaktorky začiatočníčky k vedúcej redaktorke . Dnes však už možno konštatovať, že napriek rozličným zákrutám osudu v podstate od začiatku prehlbuje svoju odbornú, vedeckú a pedagogickú kompetenciu (1984 – PhDr. , 1991- CSc., 2005 – Doc.,) v ich rôznych podobách.

Pokiaľ ide o pedagogickú činnosť diapazón jej možností kopíruje jej odborné a vedecké záujmy od prvopočiatkov dominantne okolo francúzskej literatúry 20. a 21. storočia ako aj okolo viacerých kľúčových otázok problematiky prekladu. V tomto zmysle je autorkou či spoluautorkou najvýznamnejších publikácií v daných oblastiach na Slovensku. Či už máme na mysli *Dejiny francúzskej literatúry* (1995), kde prvýkrát v slovenkom kultúrnom priestore rozpracovala slovenskú reflexiu zložitého obdobia druhej polovice 20. storočia, alebo objavnú ad fontes idúcu monografiu *Dejiny umeleckého prekladu na Slovensku I.* (2013). Ide napospol o publikácie, ktoré vyžadujú poctivý materiálový výskum, často napravujúci zdanlivo nenápadné nepresnosti či zjednodušenia. Ich význam v slovenskej kultúre dokumentuje aj fakt, že dejiny francúzskej literatúry od polovice 90. rokov zaznamenávajú dodnes ďalšie ohlasy a dejiny prekladu sa stali za dva roky od vyjdenia neobíditeľným textom (7 ohlasov).

Ak som v úvode posudku hovorila o prelínaní či dopĺňaní aktivít, dôležitú úlohu v konštituovaní sa K. Bednárovej ako vedkyne – popri logických felixovských popovičovsko-mikovských východiskách - zohralo aj jej (1996-

1999,2002-2005 ) fungovanie ako slovenskej lektorky na Univerzite M. Blocha v Štrasburgu s možnosťou nielen šíriť slovenskú kultúru v zahraničí, ale aj konfrontovať svoje metodologické východiská s najnovšími poznatkami z frankofónnych jazykových oblastí. Túto konfrontáciu však nikdy nerobí bezhlavo, ale s vedomím a poznaním slovenského diania, ukazuje ich zhody a rozdiely, možnosti tvorivého využitia. Myslím, že tento aspekt by mohol byť aj jednou z tém počas inauguračného konania). Navyše, svoje pôsobenie v zahraničí vždy skĺbila s pozvánkami pre zahraničných hostí, čím rozširovala možnosti konfrontácie aj pre širšiu vedeckú komunitu. Jej zahraničné pôsobenie neostalo bez ohlasu, zúčastnila sa 15 zahraničných konferencií (Paríž, Štrasburg, Florencia, Brusel), materiály z ktorých boli vo viacero prípadoch publikované.

Inou podobou medzinárodného rozmeru aktivít v pedagogickej oblasti je - popri domácich doktorandoch - „tzv. cotutelle“, čo značí doktorandské štúdium pre študenta veľmi náročné v oboch prostrediach – teda francúzskom i slovenskom podľa príslušných platných legislatívnych noriem. Zároveň ide o to, zužitkovať toto zdvojenie odborne a vedecky. K. Bednárová vyškolila úctyhodných 7 doktorandov.

Konečne aktivitami, ktoré z hľadiska medzinárodného považujem pri Katke za najdôležitejšie (paradoxne ich nechce naša hierarchia publikačnej činnosti adekvátne zhodnotiť, sú Medzinárodný prieskumný projekt pre CEATL *Vzdelávanie umeleckých prekladateľov* a najmä *Histoire de la traduction en Europe médiane* pod garanciou a gesciou INALCO v Paríži. V tomto prípade ide o celkom ojedinelé zaradenie časti slovenskej kultúrnej histórie do kontextu ostatných európskych kultúr.

Od začiatku svojho pôsobenia v slovenskom kultúrnom a vedeckom priestore sa Katarína Bednárová dotýka takpovediac „horúcich“ bodov výskumu. Problematika prekladu audiovizuálnych diel/ filmov či dabingu, ktorú začala rozpracúvať ešte v 80. rokoch rezonuje dodnes (ohlasy z rokov 2005,2010, 2013...), podobne ako zložité otázky súvisiace s prekladovou sériou z 90. rokov (štúdiá 1993). Prelomovou pre výskum dejín prekladu na Slovensku sa ale stala štúdiá *Miesto a funkcia prekladu v kultúre národa: metodologické poznámky k dejinám prekladu* (1994, ohlasov 27 od roku 1994). Ide o text, ktorý syntetizujúcim spôsobom reformuluje ono miesto v kultúre národa, definuje v akých systémoch sa ocitá každý literárny fakt, aké funkcie môže preklad v kultúre plniť a čo z nich vyplýva.

Konečne, aj keď nie na poslednom mieste treba pripomenúť, že Katarína Bednárová od čias štúdií aktívne prekladá a komentuje klasickú literatúru 20. storočia (okolo 20 knižných prekladov – medzi nimi opakovane B. Vian, S. Beckett) množstvo prekladov s informáciami o autoroch v slovenských kultúrnych periodikách (Kultúrny život, Revue svetovej literatúry, Dotyky, Aspekt a p.).

Ako vyplýva z povedaného, aktivity K. Bednárovej hodnotím veľmi vysoko, myslím si, že v oblasti humanitných vied patrí na Slovensku k najvýznamnejším odborníkom a na tomto základe jednoznačne odporúčam, aby pokračovala podľa platnej legislatívy v inauguračnom konaní.

28. január 2016

Prof. PhDr. Mária Kusá, CSc.